

Lykken er en hage (red hobbit)

Skrevet av Ofotenstidende
søndag 18. mai 2008 11:00 -

Det er mange måter å bli lykkelig på. For eksempel kan man bruke våren på å så 250 ulike sorter frø.

□ Jeg tror man skal gjøre mer av det som er artig. Jeg synes det er fint å se hybelkaniner hjemme hos folk, da vet man at de bruker tida på noe som er artig, sier Hanne Malme mens hun rutinert fisker opp småplanter og stapper dem ned i nye potter.

[Les hele artikkelen i Ofotenstidende](#)

Lykken er en hage

Tora Ermegaard Larsen og Hanne Malme tilbringer noen hyggelige timer i drivhuset sammen. (Foto:Hilde Berg)

Hilde Berg
Søndag 18.05.2008, 12:29

Det er mange måter å bli lykkelig på. For eksempel kan man bruke våren på å så 250 ulike sorter frø.

– Jeg tror man skal gjøre mer av det som er artig. Jeg synes det er fint å se hybelkaniner hjemme hos folk, da vet man at de bruker tida på noe som er artig, sier Hanne Malme mens hun rutinert fisker opp småplanter og stapper dem ned i nye potter.

Prøking kalles det på fagspråket, og prøking er en skikkelig koseoppgåve til en svoren hageentusiast. Det er slik at sommerseongen begynner, sånn rundt juleider for de aller kviteste, ved at man har frø i jorda. Når disse har spiret til en viss størrelse trenger de mer plass, og da begynner prøkingen. Det kan ta sin tid, særlig når man har sådd 250 ulike sorter sommerblomster og studer, slik som Hanne har. Da tilbringes mange av fritidens timer over arbeidsbenken.

– Det er mye arbeid?
– Arbeid? Nei, er du på stør. Dette er terapi, sier hun og ler, mens hun roterer i en spedit liten plante slik at røttene ryker av.

– Uff da, sier hun og kikker bort på mora, før hun kaster velk-restene.

– Mamma er en sånn som synes synd i plantene. Det gjør ikke jeg. Hun sier "stakkars liten" når hun ser en plante som er litt tørr, forteller Hanne og slår opp nok en hjertelig latter.

Nå står hun sammen med mora, Tora Ermegaard Larsen, i drivhuset, og det er mye prat og flirring. Egentlig var det Tora som stod for hagearbeidet, utdattet gartner som hun er. Hanne var lenge bare sånn passelig interessert. Når hun synes været var for lite gunn med tiden på TV og gamle seg bak gardinene, når mora kom for å plante ut i hagen hennes. Istedenfor å i det minste hjelpe til. Men nå er det motsatt. Nå er det Hanne som fører lister og samler frø, og hun forteller entusiastisk om Hagelaget. Forblytte hvordan hun altså kommer i snakk med andre hagefolk og om ei omløpende frøeske som man kan forsyne seg av og legge inn sine egen frø for man sender den videre.

– Hva sljedde?

– Det var dataen, mumler Tora, og Hanne kan bekrefte det. Det var Internett som førte henne inn i galskapen.

– Jeg fant et forum som heter Hagelag. Så begynte jeg å delta der, og plutselig var jeg helt grepet. Jeg har til og med vært på landsmøte. Ja, jeg skal i år også. Jeg får reise i busstogsgåve hos mamma, sier hun fornøyd, og viser meg årets hum. – Blodbeager.

Etter å ha kikket meg rundt i det overfylte drivhuset og i benken med småplanter lurer jeg på en ting.

– Hvordan får dere plass til alle plantene. Dere har jo bare vanlige hager?

Smilene blir bare enda større.

– Man lager nye bed. Flytter steiner og jord og planter om. Så deltar vi på planteoppemarkedet til Hagelaget. Det er det som er så fint med å ha hage, - det er alltds noe artig man kan gjøre, sier Hanne Malme og smiler bredt.

Hannes sønn Henrik har deltidjobb som gartner. Her passer han på at småplantene får passelig med gjødsel. (Foto: Hilde Berg)

I denne benken har Tora varme under og glass over. Det fungerer godt i vårt nordnorsk vårvær. (Foto: Hilde Berg)

Lykken er en hage (red hobbit)

Skrevet av Ofotenstidende
søndag 18. mai 2008 11:00 -
